

net aldeles ikke haft noget med Firmaets Fakturaer at gøre, idet der kun var Tale om Vægtfortoldning. Den vedkommende Paragraf, som altsaa kun drejer sig om den nødvendige Fremlæggelse af Fakturaer og andre Bevisligheder som Grundlag for Værdifortoldning, har altsaa ikke kunnet bringes i Anvendelse her. Firmaet har ikke fremlagt urigtige Fakturaer; der har overhovedet ved Fortoldningen slet ikke været Tale om at fremlægge Fakturaer, og den Gang Sagen skulde undersøges, har Firmaet fremlagt rigtige Fakturaer; der er ikke sket nogen som helst Besvigelse i saa Henseende, ellers vilde naturligvis Straffen være blevet anderledes alvorlig. Det ærede Medlem anfører stadig den store Told-difference paa en enkelt Vognladning, men Toldvæsenet har ved sin Undersøgelse naturligvis ikke kunnet gaa ud fra det allermest grelle Eksempel og gøre dette til Rettesnor. Toldvæsenet har undersøgt en Del Vognladninger ved Hjælp af Fakturaerne, og de Tal, man er kommet til og er gaaet ud fra ved Erstatningens Fast-sættelse, er de sandsynlige Gennemsnitstal.

Det ærede Medlem (K. M. Klausen) ønskede, at Assessoren var trængt ind paa Firmaets Chefer og havde faaet dem til at bekende, fra hvilket Tidspunkt Besvigelserne havde fundet Sted. Jeg tror ikke, at der kunde være opaaaet noget som helst Resultat i den Retning. Firmaets Chefer har vel vedgaaet, at de ikke i hele den vedkommende Periode har været eller har kunnet være uvidende om, hvad der foregik, men deres Forklaringer gaar rigtignok ud paa, at det kun i enkelte Tilfælde og navnlig i den sidste Periode har været dem bevidst, og jeg tror ikke, at selv en meget skrap Forhørsmaade vilde have fremkaldt noget andet Resultat end dette. Gaar vi tilbage til 1908, er Besvigelserne af forholdsvis ringe Omfang, saa at Firmaets Chefer vel ikke for denne Periode vilde have været foranlediget til saa eftertrykkeligt, som de maatte for de senere Aar, at erklære, at det ikke kunde være undgaaet deres Opmærksomhed, at de havde Fortjeneste ved den urigtige Fortoldning. Jeg tror i alt Fald aldeles ikke, at Resultatet var blevet anderledes. Man kunde, jeg gentager det, kun bygge paa selvstændige Undersøgelser, foretagne ved en Gennemgang af Fakturaerne, og ikke paa noget som helst andet.

K. M. Klausen: Den Paragraf, jeg oplæste, da jeg talte om Straffebestemmel-

serne, taler om urigtige Fakturaer, Kosossementer eller deslige. Nu er det oplyst af Toldembedsmændene, at en Vogn har indeholdt 2500 Kilogram mere end opgivet paa Klareringsangivelsen, og det, mener jeg, kan komme ind under det, Loven kalder „eller deslige“. Der havde her, synes jeg, været et godt Udgangspunkt til at ramme Firmaet betydeligt haardere, end Tilfældet har været. Jeg synes ogsaa, at naar en Mand kommer og henleder Toldvæsenets Opmærksomhed paa, at saadanne Bedragerier gaar i Svang, er det Toldvæsenets Pligt at faa ham til at afgive den skriftlige Klage og hjælpe ham dermed, saa at der hurtigst muligt kan blive skredet ind. Hele den Maade, hvorpaa den højtærede Finansminister staar og dækker og glatter over denne Sag — han synes ikke, det er saa slemt —, virker egentlig som en Opmuntring for andre Firmaer, der vil ind paa den Vej. Jeg tror, at Firmaet Bucka & Nissen har gjort en glimrende Forretning ved at slippe med at betale 54,000 Kr. Det er sikkert et Beløb, der er langt mindre end de Bedragerier, Staten har været Genstand for.

Hans Nielsen (Skanderborg Amts 1ste Valgkreds): Under Nr. 45 i Betænkningen findes der en Svarskrivelse fra den højtærede Finansminister, hvori han giver forskellige Oplysninger vedrørende Kassebeholdningens Anbringelse. Det fremgaar deraf, at den 30. November 1911 henstod der 22,619,000 Kr. i forskellige Pengeinstitutter. Den 30. November 1912 var dette Beløb sunket ned til 7,860,000 Kr. Det er imidlertid ikke det, der vækker Opmærksomheden saa meget som den Ompostering, der har fundet Sted i Fjor. Den 30. November 1911 indstod der 2½ Mill. Kr. i Privatbanken og 1¼ Mill. Kr. i Laane- og Diskontobanken. Disse Beløb er nedbragte til ½ Mill. Kr. i Privatbanken og ¼ Mill. Kr. i Laane- og Diskontobanken, men til Gengæld er der nu anbragt 2 Mill. Kr. i Grundejerbanken, 1 Mill. Kr. i Laanekassen og 1 Mill. Kr. i Detailhandlerbanken i Likvidation. Da det ikke er ganske klart for mig, hvad der har bevæget den højtærede Finansminister til at overføre saa store Beløb fra store, solide Pengeinstitutter til Detailhandlerbanken i Likvidation eller til den havareerede Grundejerbank, vil jeg gerne bede den højtærede Finansminister om en Udtalelse om, hvad der har været Aarsagen til denne Omflytning.